Halakhah and the Regulation of Firearms, Part 1 From the Responsa of R. Hayyim David Halevy

The Freehof Institute of Progressive Halakhah

Twelve Minute Shiur #22

1	Resp. Aseh L'kha Rav 1:19
2 3	המותר למדינת ישראל למכור נשק למדינות אחרות!
4 5	Is It Permissible for Israel to Sell Weapons to Other Countries?
6	is it i ethnissible for israel to sen weapons to other countries:
7	
8	M. Avodah Zarah 1:7
9	
10 11	אין מוכרין להם דובין ואריות וכל דבר שיש בו נזק לרבים.
12 13 14	It is forbidden to sell [to Gentiles/idolators] bears, lions, or anything that constitutes a public danger.
15	<u>Bartenura</u>
16 17	כל דבר שיש בו נזק לרבים. כגון כלי מלחמה חרבות ורמחים:
18	בניובר שיש בו לוק נו צים. לגון בני נוניונות לו בותור נונוים.
19	Anything that constitutes a public danger – such as weapons of war, swords and
20	spears.
21	•
22	"How is it halakhicly permissible for Israel to sell weapons to other countries?"
23	
24 25	
26	תשובה / T'shuvah
27 28	: נכון הדבר, וכך מבואר במשנה שהזכרת, ויותר מבואר הדבר בברייתא
29	נפון זוו בו , וכן בובואו במסכוו סוואכן ונ, ויוונו בבואו זוו בו בבו ייונו
30	You're right about that mishnah, and the point is made even clearer in a related baraita:
31	
32 33	<u>B. Avodah Zarah 15b</u>
34	אין מוכרין להם לא זיין ולא כלי זיין, ואין משחיזין להן את הזיין
35	
36 37	It is forbidden to sell [to Gentiles/idolators] armaments and weapons and to sharpen their weapons

ואין אדם מישראל רשאי למכור שום כלי נשק למי שחשוד להשתמש בו לרעה ולהביא נזק לרבים.

A Jew is not entitled to sell any weapon to any person whom he suspects will use that weapon for bad purposes and cause public harm.

אלא שהגמרא עצמה שואלת בהמשך הדברים: והאידנא דקא מזבנינן (ועכשיו שאנו מוכרים, ומשיבה) (עייז טז א). אייר אשי לפרסאי דמגני עלן (עייז טז א).

 ועל זה כותב המאירי ישבימי רבותינו התירו למכור כלי זיין לפרסיים מפני שהיו שרויים בתוכם ומגינים עליהם, וכל שאדם חוסה בצילו ראוי לעזרו כפי האפשר. ואף אנו באלו וכיוצא בהן (כלי זיין) אנו מתירים לעצמנו... מפני שכל מלאכת ישראל נעשית על ידם וכל שאנו נעזרים בהם באותם הדברים שאנו מוכרים להם מותר."

But the Gemara (16a) asks: then why nowadays we do sell them weapons? Rav Ashi answers: we sell them to the Persians, who protect us.

R. Menachem Hame'iri (*Beit Ha'b'hirah*, Provence, d. 1315) explains: "In their day, our Sages permitted the sale of weapons to the Persians, because the Jews dwelt in their midst and depended upon them for protection. And if one relies upon the protection of another, it is proper to help that protector in whatever way possible. And we, too, permit ourselves to sell weapons and related goods [to Gentiles]...because much of our work is done by them. It is permissible to sell any goods to Gentiles when the sale proves beneficial to us."

נמצא יסוד ההיתר כפול. א) שכל שאדם חוסה בצילו ראוי לעזור לו כפי האפשר. ב) שאנו נעזרים בהם באותם הדברים שאנו מוכרים להם. והתוסי (שם דייה לפרסאי) כתבו בפשיטות שגם אנו רשאים למכור עתה לעכויים כלי זיין מאותו טעם. רייל מהטעם שנזכר בגמרא יידמגני עלןיי

The basis for the permit [of weapons sales] is two-fold:

 1. "If one relies upon the protection of another, it is proper to help that protector in whatever way possible."

 2. We are aided by the very things we sell to them.

 Tosafot (16a, *l'parsa'ei*) agrees that we are permitted to sell weapons to Gentiles for this reason, namely "they protect us."

והרמביים (בהלכות עבודה - זרה פייט הייח) הגדיר את יסוד ההיתר בכריתת - ברית, וזו לשונו : היו ישראל שוכנים בין העכויים וכרתו להם ברית מותר למכור כלי זיין לעבדי המלך וגייסותיו מפני שעושים מלחמה עם צרי המדינה להצילה ונמצאו מגינים עלינו שהרי אנו שרויים בתוכם

Rambam (*Hil. Avodah Zarah* 9:8-9) defines the permit as a matter of treaty-making: When the Jews live among the Gentiles and have entered into a treaty (*b'rit*) with them, it is permitted to sell weapons to the king's officers and troops who combat the enemies of the state and thus protect us as well, for we dwell in their midst.

(וכל זה נפסק להלכה גם בטור ושוייע יוייד סיי קנייא. פרט לתנאי שהטיל הרמביים כריתת - ברית, ואין זו המסגרת לבירור מעמיק של דברי הרמביים)

(The *Tur* and *Shulḥan Arukh Yore De`ah* ch. 151 decide likewise, omitting Rambam's stipulation that a *b'rit* must exist between us and the Gentile state.)

 ואף כי המדובר בהלכה הנייל הוא בהיות ישראל בגלות וחוסים בצל העמים אשר בקרבם חיו, אעפיייכ מיסוד ההיתר שם יש ללמוד גם לגבי היתר המכירה למדינת - ישראל. שכן יסוד ההיתר נעוץ בעובדא שקיימת ברית ידידות אתם ומגינים הם עלינו

True, this *halakhah* refers to a Diaspora situation, when the Jews are dependent upon the protection given them by their host nations. Nonetheless, the principle behind this permit teaches us something about the state of Israel's weapons sales, which involve the existence of alliance ("friendship") treaties with nations that defend us.

מעתה ברור, שמדינת ישראל מוכרת נשק למדינות ידידותיות בלבד, ואין שום ספק שעושה זאת מתוך שיקולים בטחוניים, ומביאה בחשבון את התועלת שתצמח לנו מכך, ולכן פשוט שמותר

It's obvious that the state of Israel sells weapons only to friendly nations, and there is no doubt that it does so out of considerations of national defense, taking into account the benefits that accrue to us from this. Therefore, the sale of weapons by the Israeli government to other countries is clearly permitted.